

i det høje Landsting fra vor Side, anbefale, at man — i Mangel af bedre, kan jeg tilføje — stemmer for det her foreliggende Lovforslag, som jeg haaber kan gøre nogen Nytte — Skade kan det i alt Fald ikke gøre —, en Nytte, som vil være af Værdi under den nuværende Situation, idet jeg samtidig understreger — det ligger vel ogsaa i mine resignerede Udtalelser —, at ogsaa vi fra vor Side er i høj Grad villige til at tage, hvad der kan falde af. Ud fra denne overordentlig beskedne Betragtning er det, jeg anbefaler dette Forslag. Men vi betragter det i Sandhed ikke som en virkelig positiv Indsats, og vi venter med endnu mere spændt Opmærksomhed og Nysgerrighed, end jeg sidst gav Udtryk for, paa den Række af videre Foranstaltninger, som Erhvervsministeren i sin Tid stillede i Udsigt, og som det da foreliggende Forslag skulde være et Led i.

Dahlggaard: Jeg vil gerne henlede det høje Tings Medlemmers Opmærksomhed paa, at der i Landstingets Betænkning vedrørende den foreliggende Sag findes et Bilag 1, der klarlægger de Misforstaaelser, der var fremkommet ved den sidste Behandling af dette Lovforslag her i Tinget vedrørende den hollandske Tilskudsordning, som den Gang blev omtalt saa meget her. Det erkendes heri af det danske Gesandtskab i Holland, at Gesandtskabet har gjort sig skyldigt i en Misforstaaelse af en rosende Omtale, som var refereret fra det hollandske Industriforbund, idet denne rosende Omtale ikke gjaldt den hollandske Tilskudsordning, men derimod den hollandske Arbejdsanvisningskommissions Arbejde i Almindelighed. Der tilføjes i øvrigt i dette Memorandum, som her er offentliggjort, at det hollandske Tilskudssystem har vist sig hensigtsmæssigt i en Række Tilfælde, men at det nu ikke mere er i Anvendelse.

Jeg vil gerne samtidig sige, at ved denne Sags sidste Behandling her i Tinget tillod jeg mig at bebrejde Udenrigsministeriet, at det ikke paa Kriseværnsudvalgets Anmodning havde fremskaffet Oplysninger vedrørende de Ordninger af 1923 og 1924, der var gennemført i England, af lignende Art som det Forslag, vi behandlede her. Jeg har senere erfaret, at denne Anmodning fra Kriseværnsudvalget ved en Misforstaaelse ikke var blevet ekspederet til Udenrigsministeriet. Jeg har villet sige dette, da det jo heraf fremgaar, at Udenrigsministeriet har været uden Skyld i, at de paagældende Oplysninger ikke forelaa, men heraf fremgaar jo tillige, at jeg ikke

kunde vide noget derom, da jeg fremsatte mine Udtalelser.

Naar vi ser paa det Lovforslag, der er kommet tilbage fra Landstinget, er det jo ganske klart, at den Ordning, som nu foreslaas gennemført, ikke tilnærmelsesvis vil faa den Betydning til Modarbejdelse af Arbejdsløsheden, som den Ordning vilde have faaet, der blev vedtaget her i Folketinget. Vi havde her i Folketinget vedtaget en Ordning, der kunde have faaet en ikke ringe Betydning, samtidig med at der ved de Bestemmelser, der var indsat i Lovforslaget, var skabt Sikkerhed mod Misbrug, Misbrug i den Forstand, at nogen i Kraft af disse Tilskud kunde opnaa uberegtiget Profit. Der var ogsaa ved denne Ordning skabt en virksomhedsfuld Opfordring til en virkelig Billiggørelse af Produktionen. Vi maatte derfor ogsaa fra vor Side det længst mulige ønske, at en saadan Ordning var blevet gennemført, ud fra den Opfattelse, at det var vor Pligt at medvirke til i størst muligt Omfang, at Arbejde blev sat i Stedet for Understøttelse.

Naar en saadan Ordning imidlertid ikke har kunnet gennemføres, er det jo ganske klart, at Ansvaret herfor fortrinsvis falder paa det konservative Folkeparti, der havde givet Folketinget skellig Grund til at tro, at man fra den Side vilde yde Lovforslaget effektiv Støtte. Efter hvad der nu foreligger, er det klart, at de industrielle Foralere har faaet Overhaand indenfor det konservative Folkeparti, som mente, at naar en saadan Hjælp blev hindret, saa vilde der være større Udsigt til, at Krisen vilde fremkalde det fornødne Pres overfor Lovgivningsmagten i Retning af at gennemtvinge en forøget Toldbeskyttelse. De paagældende Kredse vil i den Henseende blive skuffet. Det konservative Folkeparti er gaaet ind for denne Politik uden Hensyn til, at Partiet herigennem er med til at skade industrielle og haandværksmæssige Virksomheder, som kunde have faaet Hjælp i Henhold til den Ordning, der var vedtaget her i Folketinget.

At Forholdet er saaledes, som jeg her siger, fremgaar ogsaa klart deraf, at man fra det konservative Folkepartis Side efter at have hindret, at en saadan Støtte blev givet, nu netop benytter denne Handling fra Partiets Side som Baggrund for sine desperate Toldkrav. Jeg agter ikke her i Dag at komme ind paa disse Krav eller paa den konservative Toldpolitik — jeg tror ikke, der i den Henseende er andet at sige til det ærede Parti og de ærede Herrer, end at de